

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ)
ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปากับวิธีการสอนแบบปกติ

A Comparison of learning achievement of the final consonant of
Prathomsueksa 3 level Learn how to organize learning activities with the
CIPPA Model and regular lesson plans

จารีย์ ทบหา^{1*} และ เด่นดาว ชลวิทย์²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Jaree Thobha^{1*} and Dendow Chonlawit²

E-mail : jaree_hyun062335@hotmail.com¹ , ajandendow@hotmail.com²

¹Master of Education Program in Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 105 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ) ที่อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้มาโดยการนำคะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาคเรียนที่ผ่านมา วิเคราะห์ ด้วยสถิติ Anova พบว่ามีสองห้องเรียนที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จึงทำวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ รวมทั้งสิ้นจำนวน 2 ห้องเรียน

จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าการจัดกิจกรรมโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา; วิธีการสอนแบบปกติ

Abstract

This research intends to (1) compare post-lesson result of CIPPA Model lesson plan in Prathomsueksa 3 level with regular plan, (2) compare the CIPPA Model post-lesson result with pre-lesson result in the topic of Spelling, and the last objective is to (3) compare the regular post-lesson result with pre-lesson result in the topic of Spelling. The target informants were Prathomsueksa 3 students of Buamon (Charoenrat-Uthid) School including 3 classes with 105 students in total. Researcher used “Anova” to analyze the learning results before proceeded the simple random sampling for getting informants. Thirty-five Prathomsueksa 3/2 students were taught by using CIPPA Model lesson plans, and Prathomsueksa 3/1 with 35 students were gone for regular lesson plans. The total number of students were 70.

The tools for this study were 1) CIPPA Model lesson plan, 2) regular lesson plan, and 3) examination papers. Several statistical elements were included in this study including Mean, T-Test, and Standard Deviation. According to the data, students, who have been taught by using CIPPA Model, are having higher score with 0.5 statistical significance.

Keywords: learning result, CIPPA Model lesson plans, regular lesson plans

บทนำ

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะในการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมักพบปัญหาที่ผู้เรียนอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัด มีการใช้คำไม่ถูกต้องและใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาพูด ประสมพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด ไม่ค่อยได้ เป็นต้น ด้านเจตคติพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่รับผิดชอบงานที่ครูมอบหมาย และครูก็มีภาระหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบมาก ๆ ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ขาดเทคนิคการสอน มีประสบการณ์น้อย ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตั้งใจทำงาน ไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาและหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ไม่รู้จักจิตวิทยาสำหรับเด็ก การจัดชั่วโมงไม่เหมาะสมทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนเป็นเวลาน้อย หลักสูตรมีเนื้อหาและเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน เนื้อหาเวลาน้อยครูจึงสอนไม่ทันและไม่มีเวลาในการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แยกเป็นส่วนย่อย ไม่สอนแบบองค์รวมทำให้เด็กขาดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำเรื่องราวเนื้อหาที่เรียนมาก่อนหน้านี้ไม่ได้ด้วย (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ , 2554 , หน้า 178 - 179)

ในการสอนภาษานั้น ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อนักเรียน เพราะนอกจากครูจะเป็นผู้ให้ความรู้แก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีบทบาทสำคัญที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนในด้านการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง รวมทั้งการเสริมสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทยให้แก่นักเรียนด้วยเมื่อเป็นเช่นนี้ครูภาษาไทยจึงควรมีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งจำแนกเป็นความสามารถในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความสามารถด้านการสอน ความสามารถในการสอนนั้นหมายถึงความสามารถในการจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอน รู้จักดัดแปลงกิจกรรมการสอน ตลอดจนถึงรู้จักการนำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ไม่ว่าจะจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะนักเรียน สภาพแวดล้อม จัดลำดับเนื้อหาวิชาได้เหมาะสมแก่การเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องตระหนักถึงความพร้อมของนักเรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำกระบวนการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ นำวิธีการสอนมาใช้อย่างหลากหลาย เช่นการใช้เกมประกอบการสอน การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ การที่ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมรู้จักดัดแปลง กิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจแล้ว ก็จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย (อัจฉรา ชิวพันธุ์ , 2531 , หน้า 5 - 7)

กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ นั่นก็คือการจัดรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (construction of knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะได้พึ่งตนเองแล้ว ยังต้องพึ่งการปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับเพื่อน ๆ บุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (process skills) ต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้คือ การเคลื่อนไหวร่างกาย (physical participation) อย่างเหมาะสม

กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้น จะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่นำไปประยุกต์ใช้ (application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย (ทศนา แคมณี , 2545 , หน้า17)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญในการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องช่วยกันพัฒนา เนื่องจากมาตราตัวสะกดเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทย ถ้าขาดความรู้ในส่วนนี้ก็จะไม่สามารถประสมคำและอ่านหนังสือได้ เป็นหลักการที่ต้องเรียนเริ่มต้นต่อการท่องพยัญชนะไทยและเสียงสระในภาษาไทยได้ อุปสรรคในการเรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ไม่มากนักน้อยเพราะต้องนำไปต่อยอดในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นและยังส่งผลต่อการศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกด การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำความเข้าใจร่วมกัน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งส่วนนี้จะทำให้ผู้เรียนจดจำได้เป็นอย่างดี นักเรียนก็จะมีภาวะกระตือรือร้นได้จัดการเรียนการสอนเอง ไม่รู้สึกกดดัน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย เพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์ได้ดีกว่าการสอนโดยใช้วิธีการปกติ อีกทั้งสามารถนำมาแนวทางในการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายทางการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนต่อไปข้างหน้าได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าการจัดกิจกรรมโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์ อุทิศ) สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 105 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนจากโรงเรียนบ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ) สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้มาโดยการนำคะแนนจากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา วิเคราะห์ ด้วยสถิติ Anova พบว่ามีสองห้องเรียนที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จึงทำวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อเลือกกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ รวมทั้งสิ้นจำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 70 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำแนกเป็น
 - 1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
 - 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตามได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ตัวแปรควบคุมได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขอบเขตของเนื้อหา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักภาษาไทย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ มาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กด แม่กน แม่กบ กิจกรรมละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกด ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาและระดับชั้นอื่นได้
2. ได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เพื่อนำไปใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดสูงขึ้น ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปากับวิธีการสอนแบบปกติ

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาเรีย วชิรวารกร (2542 , หน้า 143) ได้กล่าวว่า เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และมองลงในแง่ความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางเป็นจริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม เป็นเป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวัดผลสัมฤทธิ์ ศิริชัย กาญจนวาสิ (2548 , หน้า 163) ได้กล่าวว่า แบบสอบผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ออกแบบไว้สำหรับวัดความรู้ หรือทักษะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในช่วงเวลาหนึ่ง อันเป็นผลการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และขอบเขตของเนื้อหาสาระอย่างชัดเจน แต่เนื่องจากข้อจำกัดหลายประการ ทำให้ผู้สอนไม่สามารถทำการวัดความรู้และทักษะที่ได้สอนไปแล้วทั้งหมดได้ แบบสอบที่ใช้จึงเป็นเพียงกลุ่มตัวอย่างของเนื้อหาสาระส่วนหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนมวลเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด ดังนั้นการสร้างแบบสอบเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จึงตั้งอยู่บนข้อตกลงเบื้องต้น 3 ประการดังนี้

1. มวลเนื้อเรื่อง หรือทักษะที่เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน สามารถนำมาระบุได้อย่างชัดเจน (well defined) ในเชิงพฤติกรรมหรือกลุ่มพฤติกรรม นั่นคือผลลัพธ์อันเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนนั้นจะต้องสามารถนำมาใช้สื่อความหมายและความสำคัญให้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปได้

2. แบบสอบที่สร้างขึ้นได้ทำหน้าที่วัดพฤติกรรมสำคัญอันเป็นเป้าหมายของการเรียนรู้นั้นคือ แบบสอบได้สร้างขึ้นมาอย่างมีความตรงตามเนื้อเรื่อง

3. ผู้สอบได้มีโอกาสเรียนรู้ครอบคลุมสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัด การวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จะนำมาแปลผลได้อย่างมีความหมาย เมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ (Opportunity to learn) ครอบคลุมสิ่งที่แบบสอบมุ่งวัด

ความหมายของการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553 , หน้า 79) ได้กล่าวว่า เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วม หมายถึง เป็นกิจกรรมการสอนให้ผู้เรียนทำเพื่อไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทิศนา แคมณี (2560 , หน้า 282) ได้กล่าวว่า รูปแบบนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริงโดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ

กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้ เป็นต้น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา วัชราน เล่าเรียนตี ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560 , หน้า 149) ได้อธิบายขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. การทบทวนความรู้เดิมหรือทักษะเดิม
2. การแสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งอื่น ด้วยวิธีต่าง ๆ
3. การศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่ ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
4. การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับเพื่อน
5. การสรุป จัดระเบียบความรู้ที่นั้น เพื่อให้จำได้ง่าย
6. การแสดงผลงาน
7. การประยุกต์ใช้ความรู้แต่ละขั้นตอนสามารถระบุกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มองเห็นกิจกรรมของครูและนักเรียน และปรับปรุงแก้ไขได้ด้วย

การสอนปกติ ทิศนา ขมมณี (2545 , หน้า 475-476) ได้กล่าวว่าวิธีสอนคือขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีการนั้น ๆ เช่น วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย องค์ประกอบสำคัญของการบรรยาย คือ เนื้อหาสาระที่จะบรรยายและการบรรยายและขั้นตอนสำคัญคือ การเตรียมเนื้อหา สาระ การบรรยาย (พูด บอก เล่า อธิบาย) และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการบรรยาย ดังนั้นวิธีสอนโดยใช้การบรรยาย ก็คือกระบวนการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระที่จะบรรยาย แล้วบรรยายคือพูด บอก เล่า อธิบาย เนื้อหา สาระหรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

ลำดับขั้นการสอนแบบปกติ ชาญชัย อินทร์ประวงศ์ และ พวงเพ็ญ อินทร์ประวงศ์ (2534 , หน้า 23) ได้กล่าวว่า โดยปกติในการสอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับต่าง ๆ ผู้สอนมักมีลำดับขั้นการดำเนินการดังนี้

1. การวางแผนการสอน ซึ่งเป็นการตั้งจุดมุ่งหมาย พิจารณาเลือกกิจกรรมที่จะสอน เทคนิควิธีสอน และการเตรียมสื่อการสอน
2. การปฏิบัติการสอนในห้องเรียน เมื่อรู้จุดมุ่งหมายและรู้ว่าจะต้องใช้เทคนิควิธีใดแล้ว ต่อไปก็คือ การปฏิบัติการสอนตามเทคนิควิธีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด
3. การประเมินผล คือการที่ครูรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพิจารณาว่าการเรียนการสอนที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด

การดำเนินการทั้ง 3 ขั้นตอนนี้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างแนบแน่น จะขาดจำนวนหนึ่งส่วนใดไปเสียไม่ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิลาวัลย์ คุณเอก (2553 , หน้า 96) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปากับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนการสอนปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนปกติ มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาเพื่อใช้กับกลุ่มทดลอง โดยศึกษาขั้นตอนการสอนจาก วัชรานันท์ ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560 , หน้า 149) จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบปกติเพื่อใช้กับกลุ่มควบคุม จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.84

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ นำมาทดลองใช้ (Try Out) ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ได้ 0.34 – 0.66 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.56 ค่าความเชื่อมั่นตามสูตร KR-20 เท่ากับ 0.81 คัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ จำนวน 30 ข้อ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control – Group Pretest Posttest Design) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองกลุ่ม

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกด กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองกลุ่ม โดยกลุ่มทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 8 แผน รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสองกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กับวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test Independent

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยใช้ t-test Independent

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test Independent

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าการจัดกิจกรรมโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) และวิธีการสอนปกติ

วิธีการสอน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t	sig
วิธีการสอนรูปแบบซิปปา	35	30	24.06	2.49	6.22	.000
วิธีการสอนแบบปกติ	35	30	20.69	2.01		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

วิธีการสอน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t	sig
ก่อนเรียน	35	30	10.49	2.64	-62.24	.000
หลังเรียน	35	30	24.06	2.49		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

วิธีการสอน	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D	t	sig
ก่อนเรียน	35	30	10.34	2.26	-30.39	.000
หลังเรียน	35	30	20.69	2.01		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) สูงกว่าการจัดกิจกรรมโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบทั่วไป เนื่องจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองออกมาตามกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะป็นกระบวนการคิด การสื่อสาร หรือแม้กระทั่งการเคลื่อนไหวร่างกายในการร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับ วิชาวัลย์ คุณาเอก (2553 : 100) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปาจึงแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนปกติ ที่ไม่ได้มุ่งสร้างสรรค์ความรู้ของผู้เรียนโดยเน้นการปฏิสัมพันธ์กับแหล่งความรู้ต่างๆ ที่หลากหลายและกิจกรรมที่หลากหลายยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายอยู่เสมอ ทำให้เกิดการตื่นตัวไปกับการเรียนการได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ก็ทำให้เป็นประโยชน์ในการเรียนอันนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป สอดคล้องกับ สุชาติดา ชั้นเชื้อ (2550 : 61-62) ที่กล่าวว่า การสอนตามรูปแบบซิปปาที่ใช้กับกลุ่มทดลองเป็นการฝึกให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเตรียมอุปกรณ์และใบงาน การเรียนรู้ให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับวัย เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว ปฏิบัติงานด้วยตนเอง มีการเรียนรู้จากเพื่อน การปฏิบัติงานเป็นกลุ่มมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้

เคลื่อนไหวร่างกายทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเห็นประโยชน์ในการเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานความสามารถของตนเอง และของกลุ่มซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการเรียนของตนเองต่อไป สอดคล้องกับ สำเนียง กัญญาคำ (2556 : 124) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบชิปปาทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความจดจ่อในการคิดสนุกที่จะคิด ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้นั้นเกิดความหมายแก่ตนเอง โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากที่สุด

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน เนื่องจากจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางด้านอารมณ์ ร่างกายและสติปัญญาผสมผสานกัน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีความมั่นใจกล้าแสดงออกเพื่อที่จะนำเสนอผลงานของตนเองต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ บงกช พลอยสวัสดิ์ (2557 : 97) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนแบบชิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองในทุกด้านอย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และยังนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง ร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ สอดคล้องกับ รัชนิกร ผิวสว่าง (2555 : 102) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรูปแบบชิปปา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่กระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนคิดวางแผน และลงมือปฏิบัติผ่านสถานการณ์ที่น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และใช้กิจกรรมที่มีกลุ่มผู้เรียนเข้าช่วย การเรียนเนื้อหาใหม่จะได้รับการออกแบบให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกับความรู้และประสบการณ์เดิมภายใต้สถานการณ์และบรรยากาศที่ตื่นตัวตลอดเวลา ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการออกแบบและประยุกต์ใช้ความรู้ในบทเรียน ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ รวมทั้งใช้กิจกรรมการเรียนและเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในความคิดรวบยอดเพิ่มขึ้น นอกจากนี้บทเรียนยังเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งให้ความสำคัญกับกรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้ผ่านการสร้างองค์ความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วม การปฏิบัติและการเคลื่อนไหวในสถานการณ์จริง และการประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดการถ่ายโอนในการเรียนรู้สิ่งใหม่

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดกิจกรรมด้วยวิธีการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเรื่องมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการเรียนการสอนเรื่อง มาตราตัวสะกด เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ประกอบกับการสอนแบบปกติมีการสอนที่หลากหลายวิธี ที่เห็นส่วนมากก็จะเป็นการสอนแบบบรรยายจากครูผู้สอน การสอนวิธีนี้ครูผู้สอนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจมากน้อยแค่ไหน สื่อและสิ่งที่

อำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนก็มีผลต่อการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ถ้าบรรยากาศในห้องเรียนผ่อนคลายนักเรียนก็จะมีใจกว้างใจ เข้าใจและกล้าที่จะซักถามและทำให้ผู้เรียนไม่ตึงเครียดและเป็นไปด้วยความสนุกสนาน และการสร้างความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ ต้องมีการสอนซ้ำ ๆ อย่างเป็นประจำ อาจจะใช้กิจกรรมเกม แบบฝึกทักษะ สอดคล้องกับ วัลยา อ่อนองโพธิ์ (2557 : 127) กล่าวว่า การพัฒนาพื้นฐานของคนต้องพัฒนาทักษะด้านการสื่อสาร ที่ต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญ สอดคล้องกับ ฉลวย แสนคำหล่อ (2558 : 47) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยที่มีตัวสะกด เน้นการฝึกเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง มีวิธีการฝึกจากง่ายไปหายากด้วยกิจกรรมแบบฝึกที่น่าสนใจ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถนำไปใช้ฝึกเสริมทักษะให้กับนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนภาษาไทย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะและการนำการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ควรศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน องค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทครูและนักเรียนให้เข้าใจ

1.2 ครูควรเตรียมการสอนด้านเนื้อหา ทดสอบสื่อการสอนก่อนการใช้งาน ให้พร้อมเพื่อใช้ประกอบจัดกิจกรรมการเรียนสอนให้ทันทั้งที่

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบซิปปามีขั้นตอนที่หลากหลาย ทำให้ต้องใช้เวลาที่นานกว่าที่กำหนด ดังนั้นผู้ที่จัดกิจกรรมรูปแบบซิปปาไปใช้ควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.4 การนำเสนอผลงาน ควรให้ทุกกลุ่มได้นำเสนอผลงานทุกกลุ่ม เพราะจะได้ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเป็นการสร้างความภาคภูมิใจในแกตัวผู้เรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปากับนักเรียนช่วงชั้นอื่น

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ไปใช้จัดกิจกรรมการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ

2.3 ควรกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกในการออกมานำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย อินทรประวัติ และพวงเพ็ญ อินทรประวัติ. 2534. รูปแบบการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ฉลวย แสนคำหล่อ. 2548. ผลการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลแม่สาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ทิตนา แคมณี. 2545. 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน, 2545. _____ . 2562. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บงกช พลอยสวัสดิ์. 2557. การเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องนิทานคติธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนตามรูปแบบซิปปากับการสอนแบบร่วมมือ. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- รัชนิกร ผิวสว่าง. 2555. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรวิภา เลาเรียนดี ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. 2560. กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม : เพชรเกษมพรี้นติ้งกรุ๊ป.
- วัลยา อ่าหนองโพธิ์. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิลาวัลย์ คุณาเอก. 2553. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอักษรนำ ระหว่างการใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปากับการสอนปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554. นวัตกรรมกับการเรียนรู้ภาษาไทย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำเนียง ภัฏญาคำ. 2556. การประเมินความแตกต่างด้านประสบการณ์และผลการเรียน เรื่อง คำราชาศัพท์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุชาดา ชันเชื้อ. 2550. การเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อัจฉรา ชิวพันธุ์. 2531. ศาสตร์ของการสอนภาษาไทย : เอกสารคำสอนวิชา 413 318 พฤติกรรมการสอนระดับประถมศึกษา 2 . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : คณะครุศาสตร์.
- อารีย์ วชิรวารการ. 2542. การวัดและการประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี.